

Svensk Kendohistoria

Kendo är ursprungligen en japansk stridskonst som syftar till att träna utövaren att kunna besegra sin motståndare i svärdskamp. Från det att ha varit en direkt stridsövning för samurajer har kendon omvandlats till en tävlingsidrott som även tränar sin utövare i social samlevnad och utveckling av den personliga karaktären.

I Sverige introducerades kendo 1963–64 av Robert von Sandor med hjälp av engelsmannen Roald M. Knutsen. Sporadisk kendosträning lär dock ha förekommit i Göteborg tidigare.

Sverigs första kendoklubb blev Stockholms Kendoklubb som bildades 1964 och blev medlem i Riksidrottsförbundet och dåvarande Svenska Judoförbundet 1965. Därefter bildades ett tiotal kendoklubbar – de flesta i Stockholm – och fungerade som sektioner inom befintliga judoklubbar.

Under de gångna åren har det sammanlagt 30-talet klubbar haft kendosträning men antalet utövare har aldrig överskridit 300.

I början har den engelska instruktören Roald M. Knutsen arbetat med centrala träningsläger och därefter har Zen Nippon Kendo Renmei sänt tränare varje år till Sverige för att träna svenska kendoka under några månader.

Sedan 1973 har på detta sätt många förnämliga japanska tränare gästade Sverige och tränat svenskar såväl i kendo som i iai och dessutom har många kända fäktmästare besökt oss och instruerat i samband med speciella träningsläger.

Kendo är den enda budo som kräver personlig utrustning utöver träningskläder och det är en av anledningarna till att populariseringen av kendo är svårare än andra budo. En annan omständighet är att kendo kräver instruktörer som själva är specialutbildade och har nått lägst 5 Dan innan en meningsfull och intressant instruktion kan påbörjas. I praktiken sätter denna omständighet en gräns för spridningen av kendo utanför storstadsområdena.

För att försöka lösa problemet med instruktörer – åtminstone till en viss del – har Lidingö Budoklubb i samarbete med Stockholms Budoförbundet organiserat och genomfört en instruktörskurs på ett år för en del intresserade aspiranter.

När det gäller tävlingsverksamheten har svenska kendoka deltagit i alla EM och VM som har anordnats sedan 1970. Detta var möjligt endast genom stora personliga uppoffringar eftersom landslaget och ledarna fick betala sina kostnader till största delen själva.

Svenska kendoka har erövat många priser i internationella tävlingar under årens lopp, dock aldrig något första pris. Sverige är välkänd i kendovärlden även för att vara den första nationen i kendohistorien som har ställt upp med en kvinnlig landslagsman (Solveig Malmqvist från Södra Budoklubben) på den första kendo-VM som gick av stapeln 1970 i Tokyo.

Officiella SM-tävlingar anordnas årligen likaså EM-tävlingar. VM-tävlingar arrangeras vart tredje år och antalet kendo-utövande länder är nu uppe i över 20.

Dessutom deltar Sverige i olika landskamper företrädesvis med England, Tyskland och Polen.

I dag administreras kendon inom Svenska Budoförbundet som en separat sektion. Kendosektionen administrerar även iai (= konsten att dra det japanska svärdet) och kyudo (= bågskytte med japansk långbåge). Det förekommer även träning med den japanska stridsliken naginata som i Japan utövas huvudsakligen av kvinnor.

För ögonblicket administrerar kendosektionen inom SBF 13 klubbar. För att kunna utveckla och göra kendo mera populärt i Sverige krävs dock ekonomiska möjligheter för att hjälpa nybörjarna med den nödvändiga utrustningen åtminstone under tiden som de ”känner sig för” och dessutom krävs det sådana instruktörer som både kan och vill hjälpa till med att starta nya klubbar även utanför storstadsområdena.

Robert von Sandor

Robert von Sandor, Lidingö

Började träna budosporter 1956. Har 2 Dan i judo, 5 Dan i kendo, 2 Dan i kyudo, 3 Dan i iai. Är en av initiativtagarna till bildandet av Svenska Judoförbundet (1960), Stockholms Judoklubb, Stockholms Kendoklubb och Lidingö Budoklubb.

Internationell initiativtagare till bildandet av det Internationella Kendoförbundet (1970), Europeiska Kendoförbundet (1967) samt Europeiska Kyudoförbundet (1976).

Sedan begynnelsen (1961) och olika omgångar v.

ordförande, sekreterare, ordförande och styrelseledamot i Svenska Judoförbundet sedermera Svenska Budoförbundet. President i Europeiska Kendoförbundet (1970–1982) därefter officiell rådgivare i internationella kendofrågor).

I mer än 10 år ordförande i Stockholms Judoklubb, därefter hedersordförande. Ordförande i Stockholms Kendoklubb och Lidingö Budoklubb sedan starten. Hedersledamot i Stockholmsstudenternas Budoklubb.

Innehar Svenska Judoförbundets guldmedalj, Riksidrottsförbundets guldmärke, Svenska Budoförbundets hederstecken, högsta valören samt Zen Nippon Kendo Renmei' högsta utmärkelse.

Författare och översättare av ett tiotal böcker om olika budo, japansk kultur- och militärhistoria samt böcker om japanska vapen och antikviteter. Inom dessa områden har han publicerat över hundra artiklar och uppsatser samt ett 20-tal kompendier. Har även doktorerat i japanologi vid Berkley University i USA.

